

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116206569
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3116206569.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobkyne: U. P., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., G. XXX, štátna občianka SR, právne zastúpenej ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin BARTKO - JUDr. Silvia BARTKOVÁ, Piaristická 6667, Trenčín, proti žalovanému: Trenčiansky samosprávny kraj, so sídlom Trenčín, K dolnej stanici 7282/20A, IČO: 36 126 624, právne zastúpenému JUDr. Máriou Bustinovou, advokátkou, so sídlom Šrobárová 9, Trenčianske Teplice, v konaní o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa proti pôvodnému žalovanému Slovenskej správe ciest, Trenčín v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 22C 529/1996 domáhala zaplata náhrady škody vo výške 46.900 Sk s úrokom z omeškania 19% ročne od 1.7.1996 do zaplata titulum zabratého pozemku pod výstavbu cesty. V návrhu uviedla, že je spoluvlastníčkou v podiele 1/3 pozemno-knižných parciel č. 316/4, 316/5, 316/6, 316/7, 316/8 zapísaných v pkn vložke č. XX k.ú. G. a výlučnou vlastníčkou pozemno-knižnej parcely č. 316/1, zapísanej v pkn vložke č. XXX k.ú. G.. Žalovaný s ňou uzavrel v dňoch 15.12.1994 a 7.6.1996 kúpne zmluvy, ktorými od žalobkyne odkúpil z uvedených pozemkov ich časť vo výmere 378 m². Žalobkyňa však z geometrického plánu firmy GEODET č. 22822178-56/95 zistila, že žalovaný v skutočnosti z uvedených pozemkov zabral pod cestu o 134 m² viac ako bolo odkúpených. Parcelu č. 316/1 nadobudla žalobkyňa od svojho otca X. D. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.1957. Parcely č. 316/4, 316/5, 316/6, 316/7, 316/8 ostali vo vlastníctve X. D., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a tieto pozemky nadobudli jeho dedičia vrátane žalobkyne do podielového spoluvlastníctva. Uvedené pozemky boli vytvorené z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. 316 zapísanej vo vložke č. XX k.ú. G., v ktorej mala táto parcela uvedenú výmeru 19.303 m², no podľa geometrického plánu zo dňa 12.11.1957, ktorým bola parcela 316 rozdelená na parcely č. 316/1-13, mala mať uvedená parcela výmeru len 18.384 m², t.j. o 919 m² menej. Na základe návrhu žalobkyne Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 22C 529/1996-403 zo dňa 31.1.2012, právoplatným dňa 28.5.2012 pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný Slovenská správa ciest, Trenčín, a aby na jeho miesto do konania ako žalovaný vstúpil Trenčiansky samosprávny kraj, so sídlom Trenčín. Súd na základe návrhu žalobkyne zo dňa 11.5.2010 uznesením č.k. 22C 529/1996-396 zo dňa 23.5.2011 pripustil zmenu žaloby v tom smere, že súd určuje, že parcela KN označená geometrickým plánom Ing. Michala Vargoviča č. 22C 529/96 zo dňa 7.11.2005 ako diel 2 patrí do vlastníctva žalobkyne a súd určuje, že geometrickým plánom Ing. Michala Vargoviča č. 22C 529/96 zo dňa 7.11.2005 novovytvorená parcela označená podľa geometrického plánu patrí do dedičstva po neb. X. D., pričom žalobkyňa tento druhý nárok odôvodňovala tým, že pôvodná parcela č. 316 mala

väčšie hranice a väčšiu výmeru než bola zameraná geometrickým plánom zo dňa 12.11.1957, a preto sa žalobkyňa domáhala určenia, že do dedičstva po X. D. patrí rozdiel medzi zameraním parcely č. 316/1 podľa geometrického plánu z roku 1957 a výmerou pôvodnej pozemno-knižnej parcely XXX k.ú. G., pretože tento rozdiel nebol predmetom kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou a jej otcom v roku 1957.

2. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 22C 529/1996-450 zo dňa 5.2.2016 súd výrokom I. žalobu žalobkyne o určenie, že parcela KN označená geometrickým plánom Ing. Michala Vargoviča č. 22C 529/96 zo dňa 7.11.2005 ako diel 2 patrí do vlastníctva žalobkyne vylúčil na samostatné konanie (zaevidované na tunajšom súde pod sp. zn. 20C 79/2016) a výrokom II. žalobu žalobkyne o určenie, že geometrickým plánom Ing. Michala Vargoviča č. 22C 529/96 zo dňa 7.11.2005 novovytvorená parcela označená podľa geometrického plánu patrí do dedičstva po neb. X. D. zamietol z dôvodu, že konania o tomto žalobnom nároku sa nezúčastnili ako žalobcovia alebo žalovaní všetci do úvahy prichádzajúci dedičia poručiťľa, resp. právni nástupcovia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť čo do výroku I. dňa 10.3.2016 a čo do výroku II. dňa 30.3.2016.

3. Pokiaľ sa podaním zo dňa 11.5.2016 žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou pozemku parcely reg. „C“ KN č. zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m² tak, ako je zameraná geometrickým plánom č., ktorý je súčasťou rozsudku, súd toto podanie podľa obsahu nevyhodnotil ako zmenu žaloby, pretože žalobkyňa nežiadala oproti poslednej pripustenej zmene žaloby iný nárok, nerozširovala pôvodný nárok, ale domáhala sa určenie vlastníckeho práva k tej istej časti zemského povrchu, ktorú pôvodne vymedzila ako časť pozemku zakreslenej ako diel 2 v grafickej prílohe znaleckého posudku znalca Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.2005, ktorý má výmeru 47 m². Geometrický plán vypracovaný nebol. Preto súd nerozhodoval o tomto podaní ako o návrhu na pripustenie zmeny žaloby.

4. K žalobe o určenie, že žalobkyňa je vlastníčkou časti parcele označenej ako diel 2 v znaleckom posudku znalca Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.2005 sa žalovaný vyjadril v podaní zo dňa 27.10.2016. V ňom uviedol, že žalobný petít je neurčitý, pretože má byť upresnený až na základe geometrického plánu. Žalovaný neuznáva uplatnený nárok žalobkyne, považuje ho za nedôvodný. Uviedol, že žalobkyňa na základe kúpnej zmluvy zo dňa 7.6.1996 predala kupujúcemu Okresná správa ciest, Trenčín, IČO: 350575, ktorý bol právnym predchodcom Správy ciest Trenčianskeho samosprávneho kraja a tento bol právnym predchodcom Trenčianskeho samosprávneho kraja vo vlastníctve cestného telesa umiestneného na pozemku parc. registra „C“ parc. č. XXXX k.ú. G.. Predmetom prevodu bol diel 27 odčlenený z pkn parc. č. 316/1 zapísaný v pkn vložke č. 748, ktorý je začlenený do KN parcely č. 1126 o výmere 220 m². Diel 27 pozemku o výmere 220 m² bol zameraný geometrickým plánom č. 243-0853-113-93 vypracovaným Ing. Dušanom Bloudekom dňa 12.12.1993 a overeným Správou katastra Trenčín pod č. 889 dňa 20.12.1993. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 77.000 Sk. Túto skutočnosť nepopiera ani žalobkyňa. Diel 2 o výmere 47 m² označený v posudku Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.2005 bol v geometrickom pláne č. 243-0853-113-93 vypracovanom Ing. Dušanom Bloudekom zahrnutý do vykupovanej výmery 220 m². Žalobkyňa nepreukázala, že žalovaný je vlastníkom pozemku, ku ktorému si žalobkyňa uplatňuje určenie vlastníckeho práva, a preto nie je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v konaní.

5. Žalobkyňa reagovala na vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 15.12.2016. Uviedla, že predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994 nebola tá časť pozemku, ktorá je predmetom žaloby. Táto časť pozemku, ktorá bola zabratá pod stavbu cesty vo vlastníctve žalovaného a je označená v posudku Ing. Michala Vargoviča ako diel 2 nebola predmetom kúpnej zmluvy. Dokazuje to práve znalecký posudok Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.1995, ktorý zreteľne oddeľuje časti pozemkov, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994 a časti pozemkov ktoré zostali žalobkyňi. Žalovaný má svoju cestu postavenú aj na pozemku žalobkyne, tento pozemok bez obmedzenia užíva a správa sa k tomuto pozemku ako jeho vlastník. Žalobkyňa jasne dokázala právne nástupníctvo žalovaného vo vlastníctve pozemku. Preto je žaloba dôvodná.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 5.4.2017 trval na svojich skorších vyjadreniach a keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, navrhoval žalobu zamietnuť.

7. Súd vec prejednal podľa § 180 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobkyne, jej právneho zástupcu, a právneho zástupcu žalovaného, ktorí boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, neprítomnosť ospravedlnili, súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, identifikácie parciel zo dňa 13.9.1993, 16.11.1994, kúpnych zmlúv zo dňa 15.12.1994 a 7.6.1996, stavebného povolenia zo dňa 19.11.1959, výpisov z LV č. XXX k.ú. G., výpisu z pozemno-knižnej vložky č. XX k.ú. G., geometrického plánu č. 095-919-416-57 zo dňa 12.11.1957, znaleckého posudku znalca Ing. Michala Vargoviča č. 2/2005 zo dňa 7.11.2005, uznesenia Ľudového súdu v Trenčíne č.d. 962/59, písomného podania žalobkyne zo dňa 11.5.2010, vyjadrenia žalovaného zo dňa 25.7.2014, vyjadrení žalobkyne zo dňa 20.5.2016, 15.12.2016, vyjadrení žalovaného zo dňa 27.10.2016, 5.4.2017, obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C 529/1996.

9. Z výpisu z pozemno-knižnej vložky č. 54 k.ú. G. a geometrického plánu č. 095-919-416-57 zo dňa 12.11.1957 bolo zistené, že pkn parcela č. 316 bola v uvedenej vložke pozemkovej knihy pôvodne zapísaná ako vlastníctvo X. D. s evidovanou výmerou 19.303 m², pričom geometrickým plánom č. 095-919-416-57 zo dňa 12.11.1957 bola predmetná parcela rozdelená na 13 parciel označených číslami 316/1 až 316/13, s poznámkou na geometrickom pláne, že pozemno-knižná výmera parciel 19303 m² sa opravuje na ich skutočnú výmeru 18384 m². Z uznesenia Ľudového súdu v Trenčíne č.d. 962/59, kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 14.12.1957 bolo zistené, že X. D. predal svojej dcére - žalobkyni parcelu č. 316/1 o výmere 3236 m², ktorá bola zapísaná do novej pkn vložky č. 748 v prospech žalobkyne, parcely č. 316/2, 316/11, 316/12, 316/13 predal X. D. iným osobám a parcely č. 316/3 - 316/10 ostali vlastníctvom X. D.. Z identifikácie parciel vyhotovenej Správou katastra Trenčín zo dňa 14.9.1993 vyplýva, že z parcely č. 316/1 boli vytvorené parcely reg. „C“ č. 592 záhrada o výmere 2503 m² a č. 593 zastavané plochy a nádvoria o výmere 779 m², na ktorej si žalobkyňa postavila rodinný dom, a ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX k.ú. G. ako výlučné vlastníctvo žalobkyne s tým, že rodinný dom súp. č. XXX postavený na parc. č. XXX je zapísaný na LV č. XXXX k.ú. G. v prospech žalobkyne, ktorej patrí podiel 1/2 a v prospech ďalších dvoch spoluvlastníkov s podielom po 1/4.

10. Súdom bol v konaní vedenom pod sp. zn. 22C 529/1996 ustanovený znalec z odboru geodézie a kartografie Ing. Michal Vargovič, ktorý na požiadavku súdu vypracoval znalecký posudok č. 2/2005. V ňom znalec vykonal výpočet výmery pôvodnej pkn parcely č. 316 a jednotlivých delených parciel č. 316/1 až 316/13, stotožnil parcelu č. 316 so súčasným stavom. Znalec uviedol, že pozemková kniha v zmysle § 51 nariadenia ministerstva spravodlivosti č. 222/1855 zo dňa 15.12.1855 pozemno-knižný poriadok neručila za výmery jednotlivých parciel uvádzaných v pozemno-knižných vložkách. V náčrte grafickej identifikácie, ktorá je prílohou znaleckého posudku zelenou farbou zakreslil parcelu č. 316 tak, ako je zobrazená v pôvodnej pozemno-knižnej mape, modrou farbou zakreslil stav podľa geometrického plánu č. 095-919-416-57 zo dňa 12.11.1957, ktorým bola parcela č. 316 rozdelená na parcely č. 316/1 až 316/13, čiernou farbou zakreslil stav podľa katastra nehnuteľností a ním zamerané zmeny vyznačil červenou farbou; zakreslil aj diely 1 až 10 označené v modrom krúžku, zabraté z parciel č. 316/1 až 316/8 pod cestu na parcele KNC č. 1126, s tým, že diel 2 o výmere 47 m² predstavuje úbytok z parcely č. 316/1.

11. Z kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994 bolo zistené, že na základe nej žalobkyňa predala Okresnej správe ciest, Trenčín, IČO: 350575 nehnuteľnosť v k.ú. G., a to diel 27 odčlenený z pkn parc. č. 316/1 zapísaný v pkn vložke č. 748, ktorý je začlenený do KN parcely č. 1126 cesta o výmere 220 m². Diel 27 pozemku o výmere 220 m² bol vytvorený geometrickým plánom č. 243-0853-113-93 vypracovaným Ing. Dušanom Bloudekom dňa 12.12.1993 a overeným Správou katastra Trenčín pod č. 889 dňa 20.12.1993. Kúpna cena za túto časť pozemku bola dohodnutá vo výške 77.000 Sk a kupujúci bol povinný ju vyplatiť predávajúcej do 3 dní od podpisu kúpnej zmluvy. Citovaný geometrický plán bol prepracovaný geometrickým plánom na majetkovoprávne usporiadanie parciel č. 1126/1,2 k.ú. G., ktorý autorizačne overil autorizovaný geodet a kartograf Ing. Dušan Bloudek dňa 23.8.1996 a úradne overil Okresný úrad Trenčín, odbor katastrálny dňa 3.9.1996 pod č. 503/96. Z tohto geometrického plánu vyplýva z ktorých pozemkov boli odčlenené jednotlivé diely, ktoré boli začlenené k parcelám č. 1126/1 a č. 1126/2, na ktorých sa nachádza stavba pozemnej komunikácie, pričom okrem dielu 27 o výmere 220 m² z parcely pkn č. 316/1 (patriacej žalobkyni) boli na tento účel odčlenené diely aj z iných parciel, ktoré neboli vytvorené z pôvodnej pkn parcely č. 316, a to napríklad z parcely č. 336 bol odčlenený diel 1 o výmere 118 m², z parcely č. 335 z vložky č. 738 bol odčlenený diel 2 o výmere 45 m², z parcely č. 334 z vložky č. 771 bol odčlenený diel 3 o výmere 141 m², atď.

12. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

13. Predmetom konania bol nárok žalobkyne, ktorá sa domáhala určenia, že je vlastníčkou časti pozemku v k.ú. G., ktorý sa nachádza pod stavbou cesty žalovaného, a je označený ako diel 2 o výmere 47 m² v náčrte grafickej identifikácie - prílohy znaleckého posudku č. 2/2005 znalca Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.2005.

14. Žalovaný sa neopodstatnene bránil, že nie je pasívne vecne legitimovaný v konaní z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala, že žalovaný je vlastníkom časti pozemku, ktorého sa určovacia žaloba týka. Súd mal za to, že žalovaný je v konaní pasívne vecne legitimovaný, pretože je vlastníkom dotknutej časti pozemku. Podľa tvrdenia právnej zástupkyne žalovaného predneseného vo veci sp. zn. 22C 529/1996 na pojednávaní dňa 5.2.2016, ktoré tvrdenie žalobkyňa nespochybnila bol pozemok parc. č. 1126 rozdelený na parc. reg. „C“ č. 1126/23, ku ktorej nie je evidovaný na liste vlastníctva právny vzťah a na parc. reg. „C“ č. 1126/1, ku ktorej má vlastnícke právo zapísané na LV č. 1 k.ú. G. Mesto Trenčín. Podľa zhodných tvrdení právneho zástupcu žalobkyne a právnej zástupkyne žalovaného predneseného vo veci sp. zn. 22C 529/1996 na pojednávaní dňa 5.2.2016, sa parcela reg. „C“ č. 1126/23 nachádza pod cestou pozdĺž pôvodných parciel č. 316/1 až 316/9. Skutočnosť, že nebol založený list vlastníctva na parcelu KNC č. 1126/23, na ktorej sa nachádza predmetná cesta č. III/06132, a ku ktorej časti parcely sa domáha žalobkyňa určenia vlastníckeho práva neznamena, že tento pozemok nemá vlastníka. Dotknutý pozemok, na ktorom predtým štát zriadil pozemnú komunikáciu, nadobudol štát do vlastníctva na základe kúpnych zmlúv z rokov 1994, 1996. Od žalobkyne nadobudol štát diel 27 o výmere 220 m² odčlenený z parcely č. 316/1 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994. Takto boli štátom vykúpené všetky pozemky nachádzajúce sa pod daným cestným telesom, čo napokon uviedol aj právny zástupca žalovaného na pojednávaní vo veci sp. zn. 22C 529/1996 zo dňa 9.5.2006. Žalovaný potvrdil, že pozemnú komunikáciu nachádzajúcu sa na pozemkoch parc. reg. „C“ č. 1126/23 a č. 1126/1 nadobudol do vlastníctva od pôvodného vlastníka cestného majetku - Slovenskej republiky na základe delimitačného protokolu zo dňa 20.5.2008 o odovzdaní a prevzatí nehnuteľného majetku - cestného majetku, a to podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov, keďže cesta ako stavba patriaca štátu bola v správe odovzdávajúcej organizácie Slovenskej správy ciest, Trenčín. V zmysle § 3b ods. 1 zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov platí, že do vlastníctva vyššieho územného celku prešli z majetku štátu aj pozemky pod cestou, ktorá cesta prešla do vlastníctva vyššieho územného celku. Podľa § 5c ods. 1 zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov platí, že pozemky pod stavbami a rozostavanými stavbami podľa § 3b ods. 1 a 2 prechádzajú do vlastníctva vyššieho územného celku, ktorý je vlastníkom stavby alebo rozostavanej stavby. Na základe týchto zákonných ustanovení teda prešli do vlastníctva žalovaného pozemky pod stavbou cesty, a to s účinnosťou od 1.7.2009 podľa § 12b zákona č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov.

15. Procesnou podmienkou prípustnosti určovacej žaloby je v zmysle § 137 písm. c) CSP existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. V danom prípade naliehavý právny záujem nevyplýva z osobitného predpisu, a preto je ho potrebné preukázať. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha. Pre žalobcu to znamená nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení. Strana sporu má naliehavý právny záujem na určení práva, ktorého sa žalobou domáha vtedy, ak v prípade, že súd jej žalobe vyhovie, zmení sa jej právne postavenie, resp. kde by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo by sa jeho postavenie stalo neistým. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Podľa názoru súdu žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva. K požadovanej časti pozemku nie je zapísané vlastnícke právo žalobkyne, hoci žalobkyňa tvrdí, že je vlastníčkou tejto časti pozemku, na ktorej sa nachádza stavba pozemnej komunikácie patriaca žalovanému. Stav právnej neistoty v právnom postavení žalobkyne možno odstrániť práve určením, že žalobkyňa je vlastníčkou časti pozemku. Žalobkyňa nemá možnosť žalovať o splnenie povinnosti. Na

základe rozsudku, ktorým by súd žalobe vyhovel, by bolo na nehnuteľnosti zapísané vlastnícke právo v prospech žalobkyne v katastri nehnuteľností a vyriešený spor medzi žalobkyňou a žalovaným.

16. Civilný sporový poriadok (čl. 8 Základných princípov, § 132 ods. 1 CSP, § 150 ods. 1 CSP) ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je jeho povinnosťou, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena vedie k strate sporu. Dôkazné prostriedky možno navrhovať spôsobom a v lehotách v zmysle CSP v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

17. Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, že tá časť pozemku označená v grafickej prílohe znaleckého posudku Ing. Michala Vargoviča č. 2/2005 zo dňa 7.11.2005 ako diel 2 o výmere 47 m², odčlenený z parcely č. 316/1 je jej vlastníctvom. Z obsahu citovaného znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že tento diel predstavuje rozdiel medzi zameraním pôvodného stavu parcely podľa geometrického plánu č. 095-916-416-57 zo dňa 12.11.1957 a súčasným aktuálnym skutočným stavom, ktorý zamerail znalec. Úlohou znalca bolo po vykonaní ohliadky stotožniť pozemno-knižnú parcelu č. 316 k.ú. G. so skutočným stavom. Znalec Ing. Michal Vargovič pri vypracovaní posudku vychádzal z relevantných podkladov, a to z mapy katastra nehnuteľností, snímky z pozemno-knižnej mapy, geometrického plánu č. 095-916-416-57 zo dňa 12.11.1957, súradníc bodov PBPP potrebných k zameraniu skutočného stavu a k výpočtu súradníc podrobných bodov a výmer jednotlivých dielov a parciel, spisového materiálu, ako aj vlastného zamerania na ohliadke dňa 18.8.2005. Znalec vysvetlil použité meračské metódy, pri zameraní použil elektrooptický diaľkomer. Závery znaleckého posudku Ing. Michala Vargoviča sporové strany v rámci ich posledných vyjadrení nespochybnovali a žalobkyňa na základe výsledkov tohto znaleckého dokazovania napokon upravila i žalobný petit. Pozemno-knižnú parcelu č. 316/1 k.ú. G., vytvorenú z pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. 316 na základe Geometrického plánu č. 095-916-416-57 zo dňa 12.11.1957, žalobkyňa nadobudla od svojho otca X. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.12.1957. V konaní bolo preukázané, že štát od žalobkyne nadobudol kúpnu zmluvou zo dňa 15.12.1994 časť parcely žalobkyne č. 316/1 o výmere 220 m², na ktorej bola tiež vybudovaná štátom cesta. Daná časť parcely je v geometrickom pláne Ing. Dušana Bloudka zo dňa 12.12.1993 v znení jeho prepracovania zo dňa 21.8.1996 označená ako diel 27 o výmere 220 m² a na tento geometrický plán zo dňa 12.12.1993 odkazuje aj priamo uvedená kúpna zmluva. V konaní sp. zn. 22C 529/1996 súdom ustanovený znalec z odboru geodézie a kartografie Ing. Ivan Špaček na základe meraní dospel k záveru, že pod cestu bola z parcely žalobkyne č. 316/1 zabratá celková plocha o výmere 157 m², teda ešte menšia výmera než ju vypočítal geodet Ing. Dušan Bloudek v geometrickom pláne zo dňa 12.12.1993 v znení jeho prepracovania zo dňa 21.8.1996. Žalobkyňa svoj nárok upravila podľa znaleckého posudku Ing. Michala Vargoviča č. 2/2005 zo dňa 7.11.2005, keď žiadala, aby súd určil, že je výlučnou vlastníčkou dielu 2 o výmere 47 m² (teda v menšej výmere), odčleneného z parcely č. 316/1 k.ú. G., a súd túto zmenu žaloby pripustil v konaní vedenom pod sp. zn. 22C 529/1996 uznesením č.k. 22C 529/1996-396 zo dňa 23.5.2011.

18. Žalovaný sa bránil tým, že požadovaná časť pozemku označená v grafickej prílohe znaleckého posudku Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.2005 ako diel 2 vo výmere 47 m² bola zahrnutá v geometrickom pláne Ing. Dušana Bloudka do vykúpovanej výmery 220 m² a na preukázanie týchto tvrdení poukázal žalovaný na kúpnu zmluvu zo dňa 15.12.1994 a geometrický plán Ing. Dušana Bloudka. Žalobkyňa neprodukovala dôkazy v tom smere, že žalobkyňou požadovaná časť pôvodnej parcely č. 316/1, ktorá je v grafickej prílohe znaleckého posudku Ing. Michala Vargoviča zo dňa 7.11.2005 označená ako diel 2 o výmere 47 m² nie je zahrnutá v tej časti parcely č. 316/1, ktorá je v geometrickom pláne Ing. Dušana Bloudka zo dňa 12.12.1993 v znení jeho prepracovania zo dňa 21.8.1996 označená ako diel 27 o výmere 220 m² a ktorú od žalobkyne nadobudol štát na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994. Nepreukázala teda, že časť zemského povrchu, ku ktorej sa domáhala určenia vlastníckeho práva je iná časť pozemku než tá, ktorú žalobkyňa už v roku 1994 predala štátu. Porovnaním zakreslenia polohy týchto dielov v geometrickom pláne Ing. Dušana Bloudka a v grafickej prílohe znaleckého

posudku Ing. Michala Vargoviča sa skôr javí, že požadovaný diel č. 2 o výmere 47 m² je už obsiahnutý vo vykúpenej časti parcely č. 316/1 o výmere 220 m². Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že zo znaleckého posudku Ing. Michala Vargoviča č. 2/2005 zo dňa 7.11.2005 má vyplývať, že predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994 nebola časť parcely č. 316/1, ktorá je v grafickej prílohe tohto znaleckého posudku označená ako diel 2 o výmere 47 m². Tento diel totiž predstavuje rozdiel medzi zameraním pôvodného stavu parcely č. 316/1 podľa geometrického plánu č. 095-916-416-57 zo dňa 12.11.1957 zobrazený modrou farbou a aktuálnym skutočným stavom zameraným znalcom na mieste samom (zobrazený červenou farbou). Z posudku je teda zrejmé, že diel 2 o výmere 47 m² predstavuje tú časť parcely č. 316/1 podľa geometrického plánu č. 095-916-416-57 zo dňa 12.11.1957, ktorá časť bola zastavaná cestou žalovaného. Cesta bola postavená aj na zvyšnej časti pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. 316, ktorá však nie je predmetom tohto konania. Znalec Ing. Michal Vargovič sa vo svojom znaleckom posudku č. 2/2005 zo dňa 7.11.2005 vôbec nezmieňuje o prevode časti parcely č. 316/1 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.12.1994 ani o geometrickom pláne Ing. Dušana Bloudeka, na základe ktorého bola odčlenená časť parcely č. 316/1 prevádzaná touto kúpnu zmluvou a znalec v posudku neuvádza, že predmetom tohto výkupu nebola časť parcely č. 316/1, ktorá je v grafickej prílohe znaleckého posudku č. 2/2005 zo dňa 7.11.2005 označená ako diel 2 o výmere 47 m², a tento záver z tohto znaleckého posudku ani z iných oboznámených dôkazov nijako nevyplýva. Keďže nebola preukázaná dôvodnosť uplatneného nároku žalobkyne súd v zmysle procesného návrhu žalobkyne zo dňa 11.5.2010 neuložil znalcovi geodetovi, aby vyhotovil geometrický plán, v ktorom by diel 2 presne označil parcelným číslom a výmerou. Šlo by o nadbytočný dôkaz v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

19. Pretože žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno čo do ňou uplatneného nároku, súd výrokom I. žalobu zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 257 CSP Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Keďže bola žalobkyňa v plnom rozsahu neúspešná v konaní, vzhľadom na zásadu úspechu patrí žalovanej strane nárok na náhradu trov konania. Súd sa však zaoberal tým, či na strane žalobkyne existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by v zmysle § 257 CSP opodstatňovali výnimočne náhradu trov konania úspešnej strane nepriznať vôbec, alebo ju priznať iba čiastočne. Ustanovenie § 257 CSP z hľadiska náhrady trov konania predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie. Jeho opodstatnenosť spočíva v tom, že prísna aplikácia v konkrétnych prípadoch môže viesť k nežiaducim tvrdostiam, preto zákon stanovuje podmienky, za ktorých môže dôjsť k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania, ktoré dopadá na tú zo strán, ktorá by inak vzhľadom na zásadu úspechu mala právo na náhradu trov konania. Predpokladom jeho použitia, je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strane a existencia výnimočnosti takéhoto prípadu. Aplikácia tohto ustanovenia je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých, môže dôjsť rozhodnutím súd k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Toto ustanovenie má slúžiť na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Z tvrdení žalobkyne v potvrdení o jej pomeroch a z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 26.9.2019 obsiahnutých v pripojenom spise 22C 529/1996 bolo preukázané, že žalobkyňa je starobná dôchodkyňa, ktorej jediným príjmom je starobný dôchodok spolu s vdovským dôchodkom spolu vo výške 482,50 Eur mesačne. Žalobkyňa je vdova, osoba vysokého veku (má 84 rokov), jej zdravotný stav je nepriaznivý, pretože prekonala dva infarkty, má cukrovku, vysoký krvný tlak, prekonala angínu pectoris, lieči sa aj na štítnu žľazu. V súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom si z jej dôchodku musí kupovať inzulín, lieky na krvný tlak a iné lieky. Býva sama v dome, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou a jej mesačné náklady na bývanie predstavujú 40 Eur na vodu, 30 Eur na elektrinu, 150 Eur na plyn. Vlastní ešte pozemok, ktorý je zastavaný rodinným domom, v ktorom žalobkyňa býva a príľahlú záhradu, zapísané na LV č. XXX k.ú. G.. Musí dodržiavať prísnu diétu, vynakladá aj iné nevyhnutné výdavky

na život, musí zakúpiť napr. sporák, práčku. Je teda zrejme, že žalobkyňa musí vyvinúť maximálne úsilie, aby zo svojho dôchodku uhradila všetky svoje nevyhnutné výdavky. Za danej situácie súd uzavrel, že priznanie náhrady trov konania žalovanému v plnom rozsahu by mohlo ohroziť schopnosť žalobkyne uspokojiť jej základné životné potreby. Súd teda prihliadol na osobné, sociálne, príjmové a majetkové pomery žalobkyne ako dôvody hodné osobitného zreteľa a považoval za primerané znížiť rozsah jej povinnosti nahradiť trovy žalovanej strane o 50%, o čom rozhodol výrokom II.. Z obsahu spisu nevyplýva, žeby toto čiastočné zníženie náhrady trov konania malo výrazne negatívny dopad na pomery žalovaného, ktorý je právnickou osobou založenou zákonom. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.